

a dilectiōe qua qs diligit seipsū. ita dilectio
qua qs diligit corp^o pximi debet distingui
a dilectiōe q̄ qs diligit corp^o suū. non ḡ que-
nient distinguūt q̄tuor ex caritate diligēda
¶ S̄z̄ est qd̄ Aug^o dicit in p̄ de doc. xp̄iana
Quatuor sūt diligēda. vnum qd̄ s̄ nos est. s. deus.
alterū qd̄ nos sum^o. tertiū qd̄ iux̄ nos
est. s. pxim^o. quartū qd̄ infra nos ē. s. ppriū
corp^o. ¶ R^o dicēdū q̄ sicut dicitur ē: amici-
tia caritatis sup̄ coicatiōe b̄itudinis fundat̄
in q̄ qd̄ coicatiōe vni quidē ē qd̄ cōsidera-
tur ut p̄ncipiū iñuēs b̄itudinē. s. de^o. aliū
est b̄itudinē directe p̄cipāf. s. hō & angel^o
tertiū autē ē id ad qd̄ p̄ quādā redundantiā
b̄tudo derivat̄. s. corp^o h̄ianū. Id quidem
qd̄ ē b̄itudinē iñuēs est ea rōne diligibile
q̄a ē b̄itudinis causa. ¶ Id autē qd̄ ē b̄tudi-
nem p̄cipās pōt eē duplici rōne diligibile.
uel q̄a ē vni nobiscū. uel q̄a ē nob̄ cōsociatū
i b̄itudinis p̄cipatiōe. & fm̄ h̄ sumūf duo
ex caritate diligibilia. put. s. hō diligit & se
ipsū & pximū. ¶ Ad p̄mū ḡ dicēdum q̄ di-
uersa b̄tudo diligētis ad diuersa diligibilia
facit diuersā rōne diligibilitatē. & fm̄ h̄ quia
est alia b̄tudo hoīs diligētis ad deū & ad se
ipsū. p̄t h̄ ponūf duo diligibilia: cū dilec-
tio vnius sit causa dilectiōis alteri. vnde ea
remota alia remouet. ¶ Ad secundū dicen-
dū q̄ subm̄ caritatē ē mens rōnalis q̄ pōt eē
beatitudinis capax: ad quā corpus directe n̄
attingit: s̄z̄ solū p̄ quandā redundantiā. &
tūc hō fm̄ rōnalē mentē q̄ ē p̄ncipalis i ho-
mie alio^o se diligit fm̄ caritatē. & alio mō cor-
pus ppriū. ¶ Ad tertiū dicēdū q̄ hō diligit
pxiū & fm̄ aiām & fm̄ corp^o rōne cuiusdā
cōsociatiōis i b̄tudo. & iō ex p̄e pximi
est vna tm̄ rō dilectiōis. vnde corp^o pximi n̄
ponitur speciale diligibile.

¶ Deinde cōside

Orandū est de ordine carita-
tis. Et circa h̄ q̄runt trede-
cim. p̄ vtrū sit aliq̄s ordo i
caritate. 2° vtrum hō de-
beat deū diligē plus q̄ pximū. 3° vtrū plus
q̄ seipsū. 4° vtrū se pl^o q̄ pximū. 5° vtrū
hō debeat plus diligē pximū q̄ corp^o ppriū
6° vtrū vni pximū plus q̄ alterū. 7° vtrū plus
pximū meliorē uel sibi magis diuictū.
8° vtrū cōiunctū sibi fm̄ carnis affinitatez
uel fm̄ alias necessitudines. 9° vtrū ex cari-

tate plus debeat diligē filiū q̄ patrē. 10° vtrū
plus debeat diligē matrē q̄ patrē. 11° vtrū plus
vrozē q̄ patrē uel matrē. 12° vtrū ma-
gis benefactorē q̄ beneficiatū. 13° vtrū ordo
caritatis maneat in patria.

Ad primū sic proce-

dit. ¶ Videt̄ q̄ in caritate non sit aliq̄s ordo.
Caritas. n. est q̄dāz v̄tus. s̄z̄ i alyz virtutibus
nō assignat̄ aliq̄s ordo. ḡ neq̄z in caritate ali-
quis ordo assignari d̄bet. ¶ S̄z̄. Sicuti fidei
obm̄ ē p̄ma v̄tas ita caritatē obm̄ ē sūma bo-
nitas. s̄z̄ in fide nō ponit̄ aliq̄s ordo s̄z̄ oīa eq̄
liter credūt. ḡ nec in caritate debet poni ali-
q̄s ordo. ¶ S̄z̄. Caritas i volūtatē ē. ordiāre
autē nō ē volūtatē s̄z̄ rōnis. ḡ ordo n̄ debet at-
tribui caritati. ¶ S̄z̄ ē qd̄ d̄r Cantl. 2° In-
trodūxit me rex i cellā vinariā ordinavit i
me caritatē. ¶ R^o dicēdū q̄ sicut plus dicit̄
i 5° metaph. p̄i^o & posteri^o d̄r fm̄ relationez
ad aliq̄d p̄ncipiū. ordo autē icludit in se ali-
quē modū prioris & posterioris. vñ opozet q̄
vbiq̄q̄ sit aliq̄d p̄ncipiū: sit etiā aliq̄s ordo
Dicit̄ autē est s̄ q̄ dilectio caritatis tendit in
deū sic i p̄ncipiū b̄itudinis in cui^o coicatio-
ne amicitia caritatē fundat̄. & iō opozet q̄ i
his q̄ ex caritate diligit̄ attēdat̄ aliq̄s ordo
fm̄ relationē ad p̄mū p̄ncipiū hui^o dilectio-
nis qd̄ est deus. ¶ Ad p̄mū ḡ dicēdum q̄
caritas tēdit i vltimū finē sub rōne finis v̄-
tuti: qd̄ nō cōuenit alicui aly v̄tuti ut s̄ dic-
tum est. finis autē h̄z rōnem p̄ncipiū in appe-
tibilib^o & i agēdis: ut ex s̄ dicitis p̄z. & ideo ca-
ritas maxie importat opatiōez ad p̄mū p̄nci-
piū. & iō i ea maxie cōsiderat̄ ordo fm̄ relatio-
nem ad p̄mū p̄ncipiū. ¶ Ad secundū dicē-
dum q̄ fides p̄inet ad vim cognitiuā: cui^o
opatio est fm̄ q̄ res cognite sūt in cōḡscen-
te. caritas autē ē i vi affectiua cui^o opatio cō-
sistit in h̄ q̄z aīa tendit in ipsas res. ordo autē
p̄ncipali^o iuenit̄ i ipsis reb^o. & ex eis oriūat̄
ad cognitionē nr̄az. & iō ordo magi appro-
priat̄ caritati q̄ fidei. s̄z̄ etiā i fide sit aliq̄s
ordo fm̄ q̄ est p̄ncipali^o de deo. sc̄dario autē
de alyz q̄ referūt ad deū. ¶ Ad tertiū dicē-
dum q̄ ordo p̄inet ad rōnē sicut ad ordinā-
tez. s̄z̄ ad vim appetitiuā p̄inet sicut ad ordi-
natā. & h̄ mō ordo in caritate ponit̄.

Ad secundū sic pro-

cedit. ¶ Videt̄ q̄ de^o nō sit magis diligēdū

q̄ primus. **Dicit. n. i. Joh 4. Qui nō dili-**
 git frēm suū quē videt: deū quez non videt
 quomō pōt diligē. **Ex quo videt q̄ illud fit**
 magis diligibile quod ē magis visibile. naz
 z visio ē p̄ncipiū amoris ut dī in nono ethi-
 cor. sed de' est min' visibi lis q̄ prim'. ḡ
 etiam est minus ex caritate diligibilis. **¶**
 Similitudo ē causa dilectiōis: fm̄ illud **Eccl**
 13. Oē aīal diligit sile sibi. s; maior ē similitudo
 hoīs ad proximum suū q̄ ad deum. ḡ hō ex
 caritate magi diligit proximum q̄ deū. **¶**
 Illō qd̄ i primo caritas diligit: de' ē: ut p̄
 p̄ Aug i p̄ de do c. xp̄iana. s; de' n̄ ē maior i
 seipō q̄ i primo. ḡ nō ē magi diligēd' in se
 ipso q̄ i primo. ḡ nō debet magi diligi de'
 q̄ prim'. **¶** S; illō magi ē diligēdū p̄p̄
 qd̄ aliq̄ odio sūt h̄nda. s; proximi sūt odio
 h̄ndi p̄p̄ deū. s. i. a deo abducūt: fm̄ illō
 Luc. 14. Si qs venit ad me z n̄ odit p̄rēz
 z matrē z proxē z filios z frēs z forozes: nō
 pōt me' eē discipul'. ḡ de' ē magis diligēd'
 q̄ prim'. **¶** R' dō q̄ vnaq̄q; amicitia re-
 spicit principaliter id in quo principaliter in-
 uenitur illud bonuz super cuius cōmunica-
 tione fundat. sicut amicitia politica p̄ncipali'
 respicit p̄ncipē ciuitatis: a quo totuz bonuz
 ciuitatis depēdet. vnde z ei maxie debet fi-
 des z obediētia a ciuib'. amicitia at carita-
 tis fundat sup̄ dicatōe b̄ritudis q̄ cōsistit in
 deo eēntialit' sicut i p̄ p̄ncipio a q̄ deriuat in
 oēs q̄ sūt b̄ritudis capaces. z iō p̄ncipaliter
 z maxie de' ē ex caritate diligēdus. ipse. n.
 diligit sicut b̄ritudinis causa. prim' aut' sic
 b̄ritudinē ab eo simul nobiscum p̄ncipans.
¶ Ad primū ḡ dicēdū q̄ duplici' ē aliquid
 causa dilectiōis. Uno mō sicut id qd̄ ē rō di-
 ligēdi. z h̄ mō bonū ē causa diligēdi: quia
 vnūq̄q; diligit in q̄tū h̄z rōnē boni. Alio'
 quia ē via qdā ad acgrēdū dilectionē. z h̄
 mō visio ē causa dilectiōis. nō qdē ita q̄ ea
 rōne sit aliqd̄ diligibile: qa ē visibile. s; qa p̄
 visiones p̄ducimur ad dilectionē. nō ergo
 oportet q̄ illud qd̄ ē magis visibile fit magi
 diligibile. s; q̄ p̄us occurrat nob̄ ad dilige-
 dū. z h̄ mō argumētat apluz. proxim'. n. qa
 est nob̄ visibilis p̄ occurrit nob̄ diligēd'. ex
 his. n. q̄ nouit animus discit ignota amare
 ut Greg' dicit i qdā omel. vnde si aliqs p̄oxi-
 mū nō diligit argui pōt q̄ nec deū diligit n̄
 p̄p̄ h̄ q̄ proxim' sit magis diligēd': sed
 qa pri' diligēdus occurrit. de' aut' ē magi di-

ligibilis p̄p̄ maiorē boītatē. **¶** Ad secūdū
 dicēdū q̄ similitudo quā habem' ad deū ē
 prior z causa similitudinis quā habem' ad pri-
 mū. ex h̄. n. q̄ p̄ncipam' a deo id qd̄ ab ip-
 so etiā prim' h̄z. siles primo efficiuntur. z iō
 rōne similitudinis magi debem' deū q̄ p̄oxi-
 mū dilige. **¶** Ad t̄tū dicēdū q̄ de' fm̄ sub-
 stātiā suā cōsiderat' in q̄cūq; sit eqli' ē. qa nō
 minuit p̄ h̄ qd̄ ē in aliq̄. s; t̄i nō eqli' habet
 p̄oxim' bonitatē dei: sic h̄z ipsā de'. nā deus
 h̄z ipaz eēntialit'. prim' autem p̄ncipatiue.

Ad tertium sic proce-

dit. **¶** Videt q̄ hō nō debeat ex caritate plus
 deū dilige q̄ seipm. **Dic. n. phus i 9' ethico**
 rū. q̄ amabilia q̄ sūt ad alteruz veniunt ex
 amicabilib' q̄ sūt ad seipsū. s; causa est poti-
 or effectu. ḡ maior ē amicitia hoīs ad seipm
 q̄ ad quēcūq; aliū. ḡ magi se debet diligere
 q̄ deū. **¶** Unūq̄q; diligit i q̄tū ē propiū
 bonū. s; id qd̄ ē rō diligēdi magis diligit q̄
 id qd̄ p̄p̄ hanc rōnē diligit. sic p̄ncipia
 q̄ sūt rō cogscēdi magi cogscūt. ḡ homo di-
 liget magis seipsū q̄ qd̄cūq; aliud bonū di-
 lectū. nō ḡ magis diligit deū q̄ seipsū. **¶**
¶ Quātū aliqs diligit deū: tātū diligit frui eo
 s; q̄tū aliqs diligit frui deo: tātū diligit seip-
 sū: qa h̄ ē sūmū bonū qd̄ aliqs sibi velle pōt
 ḡ hō nō pl' debet ex caritate deum diligere
 q̄ seipsū. **¶** S; qd̄ Aug' dicit i p̄ de doc.
 xp̄iana. Si seipsū nō p̄p̄ te debes dilige.
 s; p̄p̄ ipm̄ vbi dilectiōis tue rectissimus fi-
 nis ē. nō succēseat aliqs ali' hō si z ipm̄ pro-
 pter deū diligas. s; p̄p̄ qd̄ vnūq̄q; illud
 magi. ḡ magi debet hō dilige deū q̄ seipm.
¶ R' dō q̄ a deo duplex bonuz accipe pos-
 sum'. i. bonū nature z bonū gr̄e. sup̄ coīcati-
 one aut' bonoz nālīū nob̄ a deo facta: funda-
 tur amor nālīs. q̄ nō solū hō i sue itegritate
 nature sup̄ oīa diligit deū. z pl' q̄ seipm: s;
 etiā q̄libet creat'a suo mō. i. uel intellectuali
 uel rōnali uel aīali uel saltē nālī amore. sic
 lapides z alia q̄ cōgnitiōe carēt: qa vnaqueq;
 ps nālī plus amat cōe bonum totius q̄ p̄i-
 culare bonū propuz: qd̄ maifestat' ex ope:
 q̄libet. n. ps h̄z inclinatioēz p̄ncipale ad acti-
 onē cōez vtilitati toti'. apparet etiā h̄ i poli-
 ticis vtutib' fm̄ q̄s ciues pro bono cōi z dif-
 pēdia propaz rez z p̄sonaz inēdū sustinent.
 vnde mltomagis h̄ verificat' in amicitia ca-
 ritat' q̄ fundat' sup̄ coīcatione donozū gr̄e.

Ad primū sic proce-

Ad secūdū sic p̄-

et ideo ex caritate magis debet homo diligere deum quam
est bonum ceteris omnibus quam seipsum: quia beatitudo est in deo
sicut in ceteris et fontali principio omnium qui bea-
titudinem participare possunt. ¶ Ad primum ergo dicen-
dum quod philosophus loquitur de amicitabilibus qui sunt ad
alterum in quo bonum quod est obiectum amicitie inuenitur
secundum aliquem particularem modum. non autem de amica-
bilibus qui sunt ad alterum in quo bonum predictum inue-
nitur secundum rationem totam. ¶ Ad secundum dicendum
quod bonum totum diligit quod est per se sibi con-
ueniens. non autem ita quod bonum totum ad se referat
sed potius ita quod seipsum refert in bonum totum. ¶ Ad
tertium dicendum quod si quis aliquid velit frui deo: parti-
cipet ad amorem qui deus amat amore concupiscentie.
magis autem amat deum amore concupiscentie quam
amore concupiscentie: quia magis est in se bonum dei
quam participare possimus fruendo ipso. et ideo simpli-
ter homo magis diligit deum ex caritate quam seipsum

Ad quartum sic pro-

cedit. ¶ Videtur quod homo ex caritate non magis debeat
ad diligere seipsum quam proximum. ¶ Principale. n.
obicitur caritati est deus ut secundum deum est. sed quicquid homo
habet proximum magis deo conueniens quam sit ipse. ergo ma-
gis debet aliquid tale diligere quam seipsum. ¶ P.
Detrimētū ipsi? quē magis diligim? magis vi-
tam? sed homo ex caritate sustinet detrimētum pro
proximo: secundum illud psalmi 127. Qui negligit damnum
propter amicum iustum? ergo homo debet ex caritate ma-
gis alium diligere quam seipsum. ¶ S. i. ad Cor. 13.
dicitur: quod caritas non querit quod sua sunt. sed illud maxime
amamus cuius bonum maxime querimus. ergo pro cari-
tate aliquid non amat seipsum magis quam proximum.

¶ Sed est quod dicitur Leviticus 19. et Mattheus 22. Di-
liges proximum tuum sicut teipsum. ex quo videtur quod
dilectio hominis ad seipsum est sicut exemplar dilec-
tionis que habetur ad alterum. sed exemplar potius est quam
exemplatum. ergo homo ex caritate magis debet dilige-
re seipsum quam proximum. ¶ R. dicendum quod in homine duo
sunt. scilicet natura spiritualis et natura corporalis. per se autem ho-
mo dicitur diligere seipsum: quod diligit se secundum naturam
spiritualem: ut est dictum est. et secundum hoc debet homo ma-
gis se diligere quam deum quam quicquid alium. et hoc per
ipsam rationem diligendi. nam sicut est dictum est. deus di-
ligit ut principium boni super quod fundatur dilectio
caritatis. homo autem seipsum diligit ex caritate secundum
rationem que est princeps predicti boni. proximus autem di-
ligit secundum rationem societatis in ipso bono. cofocia-
tio autem est ratio dilectionis secundum quandam unionem in
ordine ad deum. unde sicut unitas potius est quam
unitio: ita quod homo ipse participet bonum diuini: est

potius ratio diligendi quam quod alii associet sibi in
hac participatione. et ideo homo ex caritate debet magis
seipsum diligere quam proximum. et huius signum est quod
homo non debet subire aliquid malum propter quod dicitur
participatio beatitudinis ut proximum libet a peccato
¶ Ad primum ergo dicendum quod dilectio caritatis non
solum habet quantitatem ex parte obiecti quod est deus: sed ex
parte diligentis quod est ipse homo caritate habens. sic et quod
caritas cuiuslibet actiois dependet quodammodo ex ipso
subiecto. et ideo habet proximum melior sit deo propter quod
quia tamen non est ita propinquum caritate habenti sicut ip-
se sibi: non sequitur quod magis debeat proximum quam seip-
sum diligere. ¶ Ad secundum dicendum quod de-
trimenta corporalia debet homo sustinere propter ami-
cum. et in hoc ipso seipsum magis diligit secundum spiri-
tualiter merito: quia hoc pertinet ad perfectionem virtutis
que est bonum mentis. sed in spiritualibus non debet homo
pati detrimentum peccato ut proximum libet a
peccato: sicut dicitur est. ¶ Ad tertium dicendum
quod sic Augustinus dicit in regula: quod cum dicitur caritas non querit
que sua sunt: sic intelligitur quod contra proprium an-
teponit. semper autem ceteris bonis est magis ama-
bile unicuique quam proprium bonum: sicut etiam ipsi
propter est magis amabile bonum totum quam bonum pri-
uale sui ipsius: ut dictum est.

Ad quintum sic proce-

dit. ¶ Videtur quod homo non magis debeat diligere
proximum quam corpus proprium. In primo. n. intelli-
gitur corpus nostri proximi. si ergo debet homo diligere pro-
ximum plus quam corpus proprium sequitur quod plus debeat di-
ligere corpus proximi quam corpus proprium. ¶ P.
Homo plus debet diligere animam propriam quam
animam proximi ut dictum est. sed corpus proprium pro-
prium est anime nostre quam proximi. ergo plus debemus
diligere corpus proprium quam proximum. ¶ P. Unus quod
expōit id quod minus amat pro eo quod magis amat
sed non omnis homo tenet exponere corpus proprium pro sa-
lute proximi: sed hoc est perfectior secundum illud Iohannis 15.
Maiorem caritatem nemo habet quam ut animam suam po-
nat pro amicis suis. ergo homo non tenet ex cari-
tate plus diligere proximum quam corpus proprium.

¶ Sed est quod Augustinus dicit in prelo de doctrina christiana
quod plus debemus diligere proximum quam corpus pro-
prium. ¶ R. dicendum quod illud magis est ex carita-
te diligendum quod habet plenior rationem diligibili-
tis ex caritate ut dictum est. cofocatio autem
in plena participatione beatitudinis que est ratio diligendi
de proximo: est maior ratio diligendi quam partici-
patio beatitudinis per reductionem que est ratio diligen-
di proprium corpus. et ideo proximum quantum ad

Ad tertium sic proce-
dit. ¶ Videtur quod homo non magis debeat diligere
proximum quam corpus proprium. In primo. n. intelli-
gitur corpus nostri proximi. si ergo debet homo diligere pro-
ximum plus quam corpus proprium sequitur quod plus debeat di-
ligere corpus proximi quam corpus proprium. ¶ P.
Homo plus debet diligere animam propriam quam
animam proximi ut dictum est. sed corpus proprium pro-
prium est anime nostre quam proximi. ergo plus debemus
diligere corpus proprium quam proximum. ¶ P. Unus quod
expōit id quod minus amat pro eo quod magis amat
sed non omnis homo tenet exponere corpus proprium pro sa-
lute proximi: sed hoc est perfectior secundum illud Iohannis 15.
Maiorem caritatem nemo habet quam ut animam suam po-
nat pro amicis suis. ergo homo non tenet ex cari-
tate plus diligere proximum quam corpus proprium.

salutē aīe magis debemus diligē q̄ prop̄um
corp̄. ¶ Ad primū ḡ dicēdū q̄ q̄a fm̄ pl̄m
in 9° ethicoꝝ. vñū q̄d̄q̄ uidet̄ eē id q̄d̄ ē pre-
cipuū i ip̄o. vñde cu dī p̄xim^o magis eē di-
ligen dus q̄ corp^o prop̄iū. intelligit̄ B̄ q̄stuz
ad aīam que ē potior ps ei^o. ¶ Ad secūdū di-
cendū q̄ corpus n̄rm ē prop̄i qui^o aīe n̄re q̄
p̄xim^o q̄stum ad cōstitutionē prop̄e n̄re. s̄z
q̄stum ad p̄cipationē b̄ritudinis maior est
cōsociatio aīe p̄ximī ad aīam n̄raz q̄ etiā
corp̄is prop̄y. ¶ Ad tertium dō q̄ cuilibet
hoī iminet cura prop̄y corp̄is. non aut̄ imi-
net cuilibz hoī cura de salute p̄ximī nisi for-
te in casu. ⁊ iō nō ē de necessitate caritat̄ q̄
hō prop̄i corp^o expōat pro salute p̄ximī nisi
in casu q̄ tenetur eius salutē p̄uidē. sed q̄
aliquis sponte ad hoc se offerat p̄inet ad p̄-
fectionem caritatis.

Ad sextum sic proce

ditur. Videt̄ q̄ vñ^o p̄xim^o nō sit magis di-
ligēd^o q̄ ali^o. Dic. n. Aug^o in p̄ de doc. xp̄ia-
na. Oēs hoīes eque diligēdi sūt. s̄z cū oībus
prodesse nō possis his potissimū cōsulēd^o ē q̄
p̄ locoꝝ ⁊ tēpoꝝ uel quarūlibz rerūz oppo-
runitatib^o cōstric^o tibi q̄si q̄dā sorte iūgūf.
ḡ p̄xim^o vñ^o nō ē magi diligendus q̄ aliū.
¶ S̄. Ubi vna ⁊ eadē est ratio diligendi di-
uersos: nō d̄bet eē iequalis dilectio. s̄z vna ē
rō diligēdi oēs p̄rios. s̄. deus. ut p̄z p̄ Aug^o
i p̄ de doc. xp̄iana. ḡ oēs p̄rimos eq̄līe dili-
gere debem^o. ¶ S̄. amare est velle bonū ali-
cui: ut p̄z p̄ pl̄m i 2° r̄thoīce. s̄z oīb^o p̄rimis
eq̄le bonū volum^o. s̄. uitā et̄nā. ḡ oēs p̄rios
eq̄līter debem^o diligere. ¶ Sed ē q̄ t̄to
vñūsqz magi debet diligī quāto ḡuius pec-
cat q̄ ē ei^o dilectionē opat. sed grauius pec-
cat q̄ agit cō dilectōnē aliq̄z p̄ximoz q̄ q̄ a-
git cō dilectōnē aliq̄z alioꝝ. vñde leuit̄. 20.
p̄cipit q̄ qui maledixerit p̄ri aut̄ m̄ri: morte
moriat. q̄d̄ nō p̄cipit de his qui alios hoīes
maledicūt. ḡ quosdā p̄rimoz debem^o magis
diligē q̄ alios. ¶ S̄. dicēdū q̄ duplex op̄io
circa B̄ fuit. Quidā. n. dixerunt q̄ oēs p̄rimi
sūt eq̄līter ex caritate diligēdi q̄stum ad
affectū. s̄z nō q̄stū ad ext̄iorē effectum. ponē-
tes ordinē dilectionis eē intelligendum fm̄
ext̄iora b̄nificia q̄ magi d̄bem^o ip̄edē p̄rimi-
mis q̄ aliēis. nō aut̄ fm̄ it̄riorē affectū quē
eq̄līter debemus ip̄edere oīb^o etiā iūmicis.
S̄z B̄ irrōnabiliē dī. Nō. n. min^o ē ordiatus

affect^o caritatis q̄ ē icliatio gr̄e q̄ appetit^o
nat̄ alis q̄ ē icliatio nature. vñaqz. n. icliatio
ex dina sapiētia p̄cedit. videm^o aut̄ i n̄alib^o
q̄ icliatio n̄alis p̄portionat̄ actui ul̄ motui
q̄ cōuenit nature vñūscuiusqz. sicut̄ tra hēt
maiorē icliationē ḡuitat̄ q̄ aq̄. q̄a cōpetit
ei eīse sub aq̄. oportet ḡ q̄ etiā inclinatio
gr̄e q̄ est affectus caritatis p̄portionet̄ bis
q̄ sūt ext̄ius agēda. ita. s̄. ut ad eos it̄riorēz
caritatis affectū hēamus quibus conuenit
nos magis b̄nificos eē. ⁊ iō dicēdū ē q̄ etiā
fm̄ affectū oportet magi vñū p̄xim^o q̄ aliū
diligē. ⁊ rō ē: q̄a cum p̄cipiūz dilectiois sit
deus. ⁊ ip̄e diligēs. necesse ē q̄ fm̄ p̄p̄igra-
tē maiorē ad alt̄ez istoz p̄cipioꝝ maior sit
dilectiois affectus. sicut. n. s̄ dictū est: in oī-
bus i q̄b^o iūēitur aliq̄d p̄cipiūz ordo atten-
dit fm̄ cōpationē ad illud p̄ncipiū. ¶ Ad
p̄mū ḡ dicēdū q̄ dilectio p̄t eē inequalis
duplic̄. Vno mō ex pte eius bōi q̄ amico
optam^o. ⁊ q̄stum ad h̄ oēs hoīes eque diligi-
m^o ex caritate: q̄a oīb^o optam^o bonum idē
i genere. s̄. b̄ritudinē et̄nam. Alio mō dī ma-
ior dilectio p̄p̄ it̄riorē actum dilectiois. ⁊
sic nō oportet oēs eque diligē. Uel alit̄ dicē-
dū q̄ dilectio inequalit̄ p̄t ad aliq̄s b̄ri du-
plic̄. Vno ex eo q̄ qdā diligūt ⁊ alij nō di-
ligūt. ⁊ h̄ac etiā iequalitatē oportet suare i
b̄nificiētia. q̄a nō possum^o oīd^o p̄desse. s̄z in
beniuolētia dilectiois talis ieq̄litas b̄ri non
debet. Alia vō ē ieq̄litas dilectiois ex hoc q̄
qdā pl^o alijs diligunt. Aug^o ḡ non intendit
h̄ac excludē iequalitatē: s̄z p̄maz ut p̄z ex
his q̄ de b̄nificiētia dicit. ¶ Ad secūdū dicē-
dū q̄ nō oēs p̄rimi eq̄līe se h̄nt ad deū. sed
qdā sūt ei p̄p̄iores p̄p̄t maiorē b̄ditatez
q̄ sūt magi diligēdi ex caritate q̄ alij q̄ sunt
ei min^o p̄p̄ig. ¶ Ad t̄riū dicendum q̄ rō illa
procedit de quantitate dilectionis ex parte
boni quod amicis optamus.

Ad septimū sic proce

ditur. Videt̄ q̄ magis debeam^o diligē meli-
ores q̄ nobis cōiūctiores. Illō. n. videt̄ eīse
magis diligendū q̄d nulla rōne debet odio
b̄ri: q̄ illud q̄d aliqua rōne ē odiēdū. sicut ⁊
albi^o ē q̄d ē nigro ip̄mixt^o. s̄z p̄sōe nob̄ con-
iūcte sūt fm̄ aliquā rōnē odiēde: fm̄ illud
Lucl. i. 4. Si q̄s venit ad me ⁊ nō odit p̄res
⁊ m̄fem ⁊ c. hoīes aut̄ boni nulla rōne sunt
odiēdi. ḡ videt̄ q̄ meliores sūt magi amādi

q̄s cōiūctiores. ¶ **S.** Scdm caritatē homo maxie deo assilat. s̄ de^o diligit magl melio re q̄s sibi iūctiore. ḡ r hō p caritatē magl d̄s melioze dilige q̄s sibi iūctiore. ¶ **S.** Scdm vnāquāqz amicitia illd̄ ē magis amādū qd̄ magis p̄tinet ad id supra qd̄ aicitia fūdatur. aicitia. n. nāli magis diligit^o eos q̄ sūt nob magis fm nām coniuncti. puta parētes. uel filios. sed amicitia caritatis fūdatur sup cōica tione btitudis ad quam magis p̄tinet meli ores q̄s nob iūctiores. ḡ ex caritate magis d̄bem^o dilige meliozes q̄s nob iūctiores. ¶ **S.** q̄ d̄r. i. ad **Timol. 5.** Si q̄s suo cū r maxie d̄esticoz curā nō habet. fidem negauit. r ē ifideli detior. s̄ iterioz caritatis affectio debet r̄idere extiozi affectui. ḡ caritas magis d̄s h̄ri ad p̄pigozes q̄s ad meliozes ¶ **S.** dicēdū q̄ ois act^o oportet q̄ p̄porti onef r obo r agētis. s̄ ex obo h̄z spēm. ex vir tute aut agētis h̄z modū sue intensiois. sic mot^o h̄z spēm ex fmio ad quē est. sed itēfio nē uelocitat^o h̄z ex dispositioē mobil^o r virtu te mouētis. sic ḡ dilectio spēm h̄z ex obo. sed intensioē h̄z ex pte ip̄i diligitis. obm autēz caritatiue dilectiois deus ē. hō aut diligēs ē. diuinitas ḡ dilectiois q̄ ē h̄z caritatē. q̄rū ad spēm ē attēdēda i primis diligēdis fm op̄ationē ad deū. vt ei q̄ ē deo p̄pigoz mai^o bonū ex caritate uelim^o. q̄ licet bonus qd̄ oib^o uult caritas. s. btitudo et̄na sit vnūz fm se. h̄z tñ diuersos ḡd^o fm diuersas btitudis p̄ticipationes. r hoc ad caritatem p̄tinet ut uelit iusticiā dei. seruari fm quā meliozes p̄fecti btitudinez p̄ticipāt. r h̄ p̄tinet ad spēs dilectiois. sunt. n. diuerse dilectionis species scdm diuersa bona que optamus his q̄s diligit^o. s̄ itēfio dilectiois ē attendenda per op̄ationē ad ip̄m hoīem q̄ diligit. r fm hoc illos q̄ sūt sibi p̄pigozes itēfiozi affectu dili gīt hō ad illud bonū ad qd̄ oēs diligit q̄s me liozes ad mai^o bonū. Est etiā r ibi alia d̄ria attēdēda. nam aliq̄ p̄rimi sūt propig nobis fm nālē originē a q̄ discedē non p̄nt. q̄ fm eā sūt id qd̄ sūt. s̄ bōitas ytutis fm quā aliq̄ appropi quant deo pōt accedere r recedere augeri r minui ut ex s̄ dictis p̄z. r iō possuz ex caritate uelle q̄ iste q̄ ē mibi iūctus. sit melioz alio. r sic ad maiozez btitudis ḡdum puenire possit. Est autē r aliud mod^o q̄ plus diligit^o ex caritate magis nob cōiūctos. q̄ plus plurib^o modis eos diligit^o. Ad eos. n. q̄ uō

sūt nob cōiūcti nō hēmus nisi amicitia cari tatis. ad eos vō q̄ sūt nob cōiūcti habemus aliq̄s alias amicitias fm moduz cōiūctiois eozū ad nos. cū aut bonū sup qd̄ fūdatur q̄li bet alia amicitia hōesta ordietur sicut ad fi nem ad bonū sup qd̄ fūdatur caritas. sequeēs est ut caritas iperet actū cuiuslibet alterius amicitie. r sic ars q̄ ē circa finē. iperat arti q̄ ē circa ea q̄ sūt ad finē. r sic h̄ ipm qd̄ ē dili gere aliq̄e. q̄a s̄ sanguine^o ul^o iūct^o ē. uel q̄a cōciuis. uel p̄p̄ qd̄cūqz huiusmōi aliud lici tū ordiabile i finē caritatis. pōt a caritate i pari. r ita ex caritate eliciēte cū ipante pluri bus mōis diligit^o magl nob iūctos. ¶ **Ad p̄mū ḡ dicēdū q̄ i propig nris non precipi mur odire q̄ propig nri sūt. s̄ i hoc solū q̄ i pediūt nos a deo. r i h̄ nō sūt propig s̄ iūmi ci. fm illud **Michee. 7.** iūmici boī domesti ci eius. ¶ **Ad secundū dicēdū q̄ caritas fa cit hoīem cōformari deo fm proportionez. vt. i. ita se hēat hō ad id qd̄ suum ē. sic deus ad id quod suum est. quedam. n. possum^o ex caritate uelle. quia sunt nobis conueniē tia q̄ tamen deus nō uult. q̄a nō cōuenit ei ut ea uelit sicut s̄ habitū ē euz de bōitate vo lūtatis agere. ¶ **Ad tertiu dicēdū q̄ cari tas nō solū elicit actū dilectiois fm rōnem obiecti. sed etiā fm rōnē diligitis ut dictuz ē. ex quo r̄igit q̄ magl cōiūct^o magl amat.******

Ad octauum sic pro
cedit **Uidet** q̄ nō sit magis diligēd^o ille q̄ ē magis nob iūctus fm carnalē originē. **P̄** eni prouer. 18. **Vir** amicabil^o ad societatem magl erit amic^o q̄s frat^o. **Et maxim^o Valeri^o** dic q̄ amicitie uiculū p̄ualiduz ē. neqz ulla ex pte sāguis uirib^o iferius. **H** etiā certius r exploratiuz qd̄ istud nascēdi soz fortuituz opus dedit. hoc vniuscuiusqz solido indicio i choata uolūtas h̄bit. ḡ illi q̄ sūt iūcti san guine n̄ sūt magis diligēdi q̄s alij. ¶ **S.** Am brosi^o i p̄ de offi. **Nō** minus uos diligo quos i euāgelio genui q̄s si i iugio suscepisē. nō eni ueherentiōz ē nā ad diligēduz q̄s grā plus certe dilige debem^o q̄s p̄petuo nob cōputa mus futuros q̄s q̄s tñ i h̄ seculo. nō ḡ confan guinei sūt magis diligēdi bis q̄ sūt aliē nob cōiūcti. ¶ **S.** Probatio dilectiois ē exhibitō opis. ut **Breg^o** dic in omel. s̄ q̄busdā magis debem^o ipēdere dilectiois opa q̄s etiā san guineis. sic magis ē obediēdum in exercitiu

duci q̄ p̄ri. ḡ illi q̄ sūt s̄guie c̄iuncti nō sunt maxime diligendi. ¶ Sed contra est q̄ sp̄aliē i p̄ceptis decalogi m̄adatur de honoratōne parentū: ut p̄z Exo. 20. ḡ illi q̄ sūt nob̄ cōiuncti s̄m carnis originē sūt a nobis sp̄aliē diligēdi. ¶ R̄ dicendū q̄ sic dictū ē: illi q̄ sūt nob̄ cōiuncti sūt ex caritate magis diligendi tū q̄ itensius diligunt. tū etiā q̄ plurib⁹ rationibus diligūt. itensio aut̄ dilectionis est ex c̄iunctōe dilecti ad diligentē. r̄ iō diuersō rū dilectio ē mesurāda s̄m diuersā rōnez cōiunctōnis. vt. s̄ vnus q̄q; diligat magis in eo qd̄ p̄tinet ad illā cōiunctōnē s̄m quā diligat. r̄ vltius compāda est dilectio dilectōis s̄m op̄atōnē c̄iunctōis ad c̄iunctōnē. Sic ḡ dicēdū ē q̄ amicitia cōsanguineorū s̄udat i cōiunctōe n̄alis originis. amicitia aut̄ conciuū in cōiunctione ciuili. r̄ amicitia cōmilitātinz in cōiunctione bellica. r̄ iō in his q̄ p̄tinet ad naturā plus debem⁹ diligē cōsanguineos. in his aut̄ q̄ p̄tinet ad ciuilez conuersationem plus debem⁹ diligē cōciues. r̄ i bellicis pl⁹ cōmilitones. vnde r̄ phus dic̄ in 9º ethicozū q̄ sigulis pp̄ria r̄ cōgruetia est attribuēdum. Sic aut̄ facē vidēt qdā q̄ ad nuptias vocāt cognatos. videbit̄ utiq; r̄ nutrimentō parentibus oportere maxie sufficere r̄ honorem parētū. r̄ s̄le ē etiā in alijs. Si aut̄ cōpem⁹ etiā cōiunctōnē ad cōiunctōnez: stat q̄ c̄iunctio n̄alis originis ē p̄or r̄ inobiliō: q̄a est s̄m id qd̄ p̄tinet ad subam. alie aut̄ cōiunctio nes sūt sup̄uenietes r̄ remoueri p̄nt. r̄ iō amicitia cōsanguineorū ē stabilior. s̄ alie amicitie p̄nt eē potiores s̄m illō qd̄ ē pp̄riū vnicuiq; amicitie. ¶ Ad p̄mum ḡ dicēdus q̄ q̄a amicitia socioz pp̄ria electiōe s̄bitur in his que sub n̄ra electiōe cadūt. puta i agendis prep̄o derat hec dilectio dilectōi cōsanguineoz: vt s̄. magis cū illis cōsētiam⁹ i agendis. amicitia t̄n cōsanguineorū ē stabilior: utpote n̄alior ex̄is. r̄ p̄ualet i his q̄ ad n̄am spectant. vñ eis magis tenemur i p̄uisione necessariorum. ¶ Ad secundum dicendum q̄ Amb⁹ loq̄ de dilectiōe q̄tuz ad b̄nificia que pertinent ad cōiunctionē gr̄e. s̄. de instructiōe morum. in hac. n. magis ōy hō subuenire filijs sp̄ualib⁹ q̄s sp̄ualit̄ genuit q̄ filijs corporalibus q̄bus tenet magis p̄uidere in corporalibus subsidijs. ¶ Ad t̄rtiū dicendū q̄ ex b̄ q̄ duci exer citus magis obedir̄ i bello q̄ p̄ri: nō probat̄ q̄ simpliciter p̄ minus diligat. sed quod min⁹

diligitur s̄m quid. i. s̄m dilectionem bellice cōiunctionis.

Ad nonum sic proce

ditur. ¶ Videt̄ q̄ hō ex caritate magis debeat diligere filiū q̄ p̄rem. Illū. n. magis debemus diligere cui magis obem⁹ b̄nifacere. s̄ magis debem⁹ b̄nifacere filijs q̄ parētib⁹. Dic enim ap̄lus. 2. ad Cor. 12º. Nō debet̄ filij thesaurizare parētib⁹. s̄ parētēs filijs. ḡ magis sūt diligendi filij q̄ parentes. ¶ P̄. gr̄a p̄ficat n̄am. s̄ n̄aliter parētēs plus diligit filios q̄ ab eis diligat̄: vt phus dic̄ i 8º ethicozū. ḡ magis debem⁹ diligere filios q̄ parētēs. ¶ P̄. Per caritatem affect⁹ hois deo r̄format̄. s̄ deus magis diligit filios q̄ diligat̄ ab eis. ḡ etiam r̄ nos magis debem⁹ diligere filios q̄ parentes. ¶ S̄z ḡ ē qd̄ Amb⁹ dic̄. Primo deus diligit deus ē. 2º parētēs. ide filij. post domestici. ¶ R̄ dicēdū q̄ sic s̄ dictū ē: ḡdus dilectionis ex duob⁹ p̄fari p̄t. Unoº ex p̄te obi r̄ s̄z b̄ id qd̄ h̄z maiorē rōnē b̄i ē magis diligēdū. r̄ qd̄ ē deo simili⁹. sic p̄ ē magis diligēd⁹ q̄ filius: q̄a. s̄. p̄rem diligimus sub rōne p̄ncipi qd̄ h̄z rōnē eminentioris b̄i. r̄ deo filiozū. Alio mō cōputat̄ ḡdus dilectionis ex parte ipsius diligētis. r̄ sic magis diligit̄ quod est c̄iunctius. r̄ s̄m b̄ fili⁹ ē magis diligendus q̄ p̄: ut phus dic̄ i 8º ethicozū. p̄ qd̄ q̄a parentes diligit̄ filios ut aliqd̄ sui existentes. pat̄ aut̄ nō ē aliqd̄ filij. r̄ iō dilectio s̄m quaz pat̄ diligit̄ filiū similioz ē dilectioni qua q̄s diligit̄ seip̄m. 2º q̄a parētēs magis sciūt aliquos eē suos filios q̄ ecōuerso. 3º q̄a filius est magis pp̄riū parētī utpote ps̄ ex̄is: q̄ p̄ filio ad que h̄z b̄itudinē p̄ncipij. 4º q̄a parentes diuti⁹ amauerūt. nā statim pat̄ incipit diligere filiū. fili⁹ aut̄ tpe p̄cedere incipit diligē p̄rem dilectio aut̄ quāto ē diuturnior tāto ē fortior: s̄m illud Eccl. 9º. Nō dereliquas amicum antiquū. nou⁹. n. nō erit s̄lis illi. ¶ Ad p̄mum ḡ dicēdū q̄ p̄ncipio debet̄ subiecto fuerentie r̄ honor. effectui autē p̄portionalit̄ cōpetit recipere i s̄uētā p̄ncipij r̄ p̄uisionez ip̄i. r̄ pp̄ hoc parētib⁹ a filijs magis debet̄ honor: filijs aut̄ magis debet̄ cura p̄uisionis. ¶ Ad secūdū dicēdū q̄ p̄ n̄aliter plus diligit̄ filiū s̄m rōnē cōiunctōis ad seip̄m. s̄ s̄m rōnē eminentioris b̄i filij n̄aliter plus diligit̄ p̄rem. ¶ Ad t̄rtiū dicendū q̄ sicut Aug⁹ dic̄ p̄ de doc. christiana. deus diligit nos ad

utilitate nra; et suū honores. et ideo q̄a pater
cōpat̄ ad nos ī bitudine p̄ncipy: sicut et de
ad p̄res pp̄rie p̄tinet ut ei a filijs honoz ip̄e
da: ad filiū aut̄ ut eius utilitati a parētib⁹
p̄uideat: q̄uis ī articulo necitatis fili⁹ obli
gatus sit ex beneficis susceptis ut parētib⁹
maxime p̄uideat.

Ad decimum sic pro

cedit. **V**ides q̄ hō magis debeat diligē ma
trē q̄ p̄rem. **U**t. n. p̄hs dicit ī p̄ de gnātoe aīa
liū. femina ī gnātoe dat corp⁹. s; hō non h; aīam a p̄re: s; p̄ creationē a deo: ut ī p̄ dictū
est. q̄ hō plus h; a m̄re q̄ a p̄re. plus ḡ debet
diligē m̄rem q̄ p̄rem. **P**. magis amātem
debet magis diligē. s; m̄r pl⁹ diligit filiū q̄
p̄r. **D**ic. n. p̄hs in 9° ethicor. q̄ m̄res magis
sūt amātes filiozum. laboriosior. n. ē gnatio
matrū. et magis sciūt q̄ iparū sūt filij q̄ p̄res
ḡ m̄r ē magis diligēda q̄ p̄r. **E**i debet
maior dilectiois affectus q̄ p̄ nob plus labo
rauit: fm̄ illud **R**o. vlt. **S**alutate **M**ariā q̄
multū ī nob laborauit. sed mat̄ plus laborat
ī gnātoe et educatoe q̄ pat̄. unde dicitur
Ecl. 7°. **S**emitu m̄ris tue ne obliuiscaris. ḡ
pl⁹ d; hō diligē m̄res q̄ p̄rem. **S**ed ē est
q̄d **J**ero^o dicit sup̄ **E**zech. q̄ p̄^o deū oīum pa
trē diligēdus ē p̄r. et postea addit de matre.
P. dicitū q̄ in istis opationib⁹ id q̄d d̄r
ē intelligēdus p̄ se: ut videlicet intelligat eē q̄si
tū de p̄re iqtū ē p̄r. an sit pl⁹ diligēd⁹ m̄re ī
q̄stū ē m̄r: p̄t. n. ī oībus huiusmōi tāta esse
distātia vtutis et malicie ut amicitia soluat
vel minuat: vt̄ p̄hs dicit ī 8° ethicor. et iō ut
Amb^o dicit. boni domestici sūt malis filijs p̄
ponēdi. s; p̄ se loquēdo pat̄ magis ē amād⁹
q̄ m̄r. amant. n. p̄r et mat̄ ut p̄ncipia q̄dā nā
lis originis. pat̄ aut̄ h; excellētoe rōnez p̄n
cipij q̄ mat̄: q̄a pat̄ est p̄ncipiū p̄ modum
agētis. mat̄ aut̄ magis p̄ modū patientis et
mat̄ie. et iō p̄ se loquēdo p̄r magis ē diligen
dus. **A**d primū ḡ dicendū q̄ in gnātoe
hoīs mat̄ m̄strat mat̄iam corporis iformē
formā aut̄ p̄ virtutē formatiua q̄ ē ī semine
p̄ris. et q̄uis huiusmōi virtus nō possit crea
re aīaz rōnalē: dispōit tamē mat̄iam corpo
ralē ad huiusmōi forme susceptōnē. **A**d
secūdū dicendū q̄ p̄tinet ad aliā rōnez di
lectionis. alia. n. ē spēs amicitie q̄ diligimus
amantē et q̄ diligimus generātem. nūc autē
loquimur de amicitia que debet̄ patri et m̄ri

secundum generationis rationem:

Ad undecimum sic

procedit. **V**ides q̄ hō plus debeat diligē vxo
rē q̄ p̄rem et m̄rem. **N**ullus. n. dimittit rez
aliquaz nisi p̄re magis dilecta. sed **He**n. 2°.
d̄r q̄ pp̄t vxozez reliquit hō p̄rem et m̄rem.
ḡ magis debet diligē vxozez q̄ p̄rem et m̄rez
P. **A**pl̄ d̄c ad **E**ph. 5°. q̄ viri d̄bēt diligē
vxozez sicut seipsos. sed hō debet magis di
ligere seipm̄ q̄ parētes. ḡ etiā magis debet
diligere vxozez q̄ parētes. **U**bi sūt plu
res rōnez dilectiois ibi d; eē maior dilectio
s; ī amicitia q̄ ē ad vxozez sūt plures rōnez
dilectiois. dicit. n. p̄hs ī 8° ethicor. q̄ ī hac
amicitia videt̄ eē vtile et delectabile. et pp̄t
vt̄tutē si vt̄tiosi sūt vxozez. ḡ maior d; esse di
lectio ad vxozez q̄ ad parētes. **S**ed ē est q̄
vir debet diligere vxozez suam sicut carnem
suā: ut d̄r ad **E**ph. 5°. s; corpus suū minus d;
hō diligere q̄ primū: vt̄ s̄ dictū ē. iter pri
mos aut̄ magis debem⁹ parentes diligere. ḡ
magis d̄bem⁹ diligē parētes q̄ vxozez. **P**.
dicēdū q̄ sic dictū ē: ḡdus dilectiois atten
di p̄t et fm̄ rōnez bōi. et fm̄ iunctionē ad
diligentes. **S**cōm ḡ rōnem bōi q̄d est obm̄
dilectiois magis sūt diligēdi parētes q̄ vxo
res: q̄a diligūt sub rōne p̄ncipy et eminētio
ris cuiusdā bōi. **S**cōm aut̄ rōnez iunctiois
magis diligēda est vxozez: q̄a vxozez iungit vi
ro ut vna caro existēs: fm̄ illud **M**ath. 19°.
Itaq; iā nō sūt duo: s; vna caro. et iō iten⁹
diligit vxozez. s; maior reuerētia ē parētib⁹
exhibēda. **A**d primū ḡ dicendū q̄ n̄ q̄tum
ad oīa deserit p̄r et m̄r pp̄t vxozez. ī q̄busdā
n. magis d; hō assistere parentib⁹ q̄ vxozi.
s; q̄stū ad vnionē carnalis copule et cobabi
tatiois relictis oīb⁹ parētib⁹ homo adheret
vxozi. **A**d secūdū dicendū q̄ in v̄bis apl̄i
n̄ ē intelligēdū q̄ hō debeat diligere vxozez
suā eq̄lit̄ sibi ipsi: s; q̄a dilectio quā aliquis
h; ad seipsū ē ratio dilectiois quam quis h; ad
vxozez sibi cōiūctā. **A**d tertiu⁹ dicēdū
q̄ etiā ī amicitia pat̄na iueniunt̄ multe ra
tiones dilectiois. et q̄stū ad aliqd̄ pp̄derat
rōni dilectionis q̄ habet̄ ad vxozez scōm
f. rōnē boni: q̄uis ille pp̄deret̄ fm̄ iunctio
nis rōnē. **A**d quartū dicēdū q̄ illud etiā
nō ē sic intelligēdū q̄ li sicut importet̄ equa
litate: s; rōnē dilectiois: diligat. n. hō vxozez
suā p̄ncipalit̄ rōne carnalis coniunctionis.

Ad duodecimum sic

pcedit. Uidet qd hō magis debeat diligere bñfactorē q̄ bñficiatū. Dic. n. Aug⁹ i li de cathetizādis rudib⁹. Nulla maior ē puocatio ad amādū q̄ puēire amādo. nimir. n. durus ē aim⁹ q̄ dilectionē et si n̄ vult ipēdere nolit repēdere. s̄ bñfactores pueniūt nos i bñficio caritatis. q̄ bñfactores maxie debemus diligere. ¶ Tāto aliq̄ ē magis diligēda q̄to ḡuius hō peccat si ab ei⁹ dilectioē dñstat. vel d̄ eū agat. s̄ ḡuius peccat q̄ bñfactorē nō diligit vlt⁹ eū agit. q̄ si diligere defistat eū cui hacten⁹ bñfecit. ḡ magis sūt amādi bñfactores q̄ bi q̄bus bñfacimur. ¶ Int oia diligēda maxie diligēda ē de⁹. et p⁹ eū p̄ vt Jerō dicit. s̄ isti sūt maxime bñfactorē. ḡ bñfactorē ē maxie diligēda. ¶ S̄ est qd phus dicit i 9º ethicor. q̄ bñfactores magis vident amare bñficiatos q̄ econuerso.

¶ R⁹ dicēdū qd sic s̄ dicitū ē. aliqd magis diligit duplici. vno mō qd h̄z rōnē excellētioris bōi. alio mō rōnē maioris diuisionis. Primo qdē mō bñfactorē ē magis diligēda qd cū sit pncipiū bōi i bñficiato h̄z excellētioris bōi rōnē. sic et de p̄re dicitū ē. Secūdo autē mō magis diligit bñficiatos. vt phus pbat i 9º ethicor p̄ quor rōnes. p̄ qdē quia bñficiat⁹ ē quasi qdā opus bñfactoris. vñ ostendit dici d̄ aliq̄alte ē factura. i. n̄. n̄. n̄. ē autē cuiuslibz vt diligit opus suū. sic videm⁹ qd poete diligit poemata sua. et h̄ idē qd vnum qd q̄ diligit suū eē et suū viuē. qd maxime manifestat in suo agere. 2º qd vniūsqz n̄. n̄. diligit illud i q̄ inspicit suū bonū. h̄z qdēz ḡ et benefactor i bñficiato aliqd bonū et eō uerso. sed bñfactor inspicit i bñficiato suū bonū hōestū. et bñficiatus i bñfactore suū bonū vtile. bonū autē honestū delectabilius cōsiderat q̄ bonū vtile. tū qd ē diurnū. vtilitas. n. cito trāsit. et delectatio mēorie nō est sic delectatio rei p̄ntis. tūz etiā qd bōa bone sta magis cū delectatiōe recolim⁹ q̄ vtilitates q̄ nob ab alijs euenerūt. 3º qd ad amātē p̄tinet agere. vult. n. et opaf bonū amato. ad amātū aut p̄tinet bonū pati. et idē excellentioris ē amare. et p̄tē h̄ ad bñfactorē p̄tinet ut plus amet. 4º qd difficilius ē beneficia impendere q̄ recipere. ea vō in quibus laboramus plus diligimus. q̄ vero nobis de facili pueniūt qdāmō cōtēnimus. ¶ Ad p̄imum

ḡ dicēdū qd i bñfactore ē ut bñficiat⁹. puocet ad ipm amandū. bñfactor aut diligit bñficiatū. n̄ quasi puocat⁹ ab illo. s̄ ex seipō inot⁹. qd aut ex se ē. pot⁹ ē eo qd ē p̄ aliud.

¶ Ad secūdū dicēdū qd amor bñficiati ad bñfactorē ē magis d̄bit⁹. et idē d̄riū h̄z rōnez maioris peccati. s̄ amor bñfactoris ad bñficiatū ē magis sp̄taneus. et idē h̄z maiorēz p̄mptitudinē. ¶ Ad tertiu dicēdū qd deus etiā plus nos diligit q̄ nos eū diligamus. et parētes plus diligit filios q̄ ab eis diligant. Nec tñ oportet qd q̄libet bñficiatos plus diligamus q̄buslibet bñfactorib⁹. bñfactores n. a q̄bus maxima bñficia recepim⁹. s̄. deū et parētes preferimus bis quibus aliqua miora beneficia impendimus.

Ad tertiumdecimuz

sic pceditur. Uidet qd ordo caritatis nō remāeat i p̄ria. Dic. n. Aug⁹ i li d̄ uera religio ne. Perfecta caritas ē vt plus potiora bōa et minus miora diligam⁹. sed i p̄ria erit p̄fecta caritas. ḡ pl⁹ diligit aliq̄ meliorē q̄ seipz vel sibi cōiūctū. ¶ Ille magis amat cui mai⁹ bonū volum⁹. s̄ q̄libz i p̄ria exis vult mai⁹ bonū ei q̄ plus bonū h̄z aliogn voluntas eius nō p̄ oia d̄ine volūtati cōformare. ibi aut plus bonū h̄z q̄ melior ē. ḡ i p̄ria q̄libet magis diligit meliorē et ita magis aliūz q̄ seipm: et eñeū q̄ p̄p̄iquoz. ¶ Lora rō dilectionis i p̄ria deuserit. tūc. n. plus implebit qd d̄r. i. ad Cor. 13. Ut sit deus oia i oib⁹. ḡ magis diligit qd ē deo p̄p̄iqoz. et ita aliq̄ magis diligit meliorē q̄ seipm: et eñeum q̄ cōiūctū. ¶ S̄ est qd nā nō tollitur p̄ gloriā. s̄ p̄ficiat. ordo autē caritatis supra posit⁹ ex ipa natura pcedit. oia ā n̄. n̄. pl⁹ se q̄ alia amat. ḡ iste ordo caritatis remāebit i p̄ria. ¶ R⁹ dicēdū qd necesse ē ordinez caritatis remāere i p̄ria q̄tū ad h̄ qd deus ē sup̄ oia diligēda. h̄. n. s̄. p̄ficiat erit tūc qñ hō p̄fecte eo fruet. s̄ d̄ ordie suūpius ad alias distigendū videt: qd sic s̄ dicitū est. dilectionis ḡd⁹ distigui p̄t: vel fm d̄iaz bōi qd qd aly exoptat. vel fm intēsiōe dilectiōis. p̄ qdē mō plus diligit meliores q̄ seipz. minus vō min⁹ bonof. vult. n. q̄libz beat⁹ vñū quēqz h̄re qd sibi d̄bet h̄z d̄inā iusticiā. p̄p̄ p̄fectā cōformitatē volūtatis hūane ad d̄inā nec tūc erit t̄pus p̄ficiēdi p̄ meritū ad mai⁹ p̄miū: sicut nūc accidit qñ p̄t hō melioris

u

et virtute et p̄miū d̄siderare. s̄ tūc voluntas
vniuscuiusq; iſra h̄ ſiſtet qd̄ ē d̄terminatuz
d̄nitus. 2° vero mō aliq; pl^o ſeiſm̄ diliget
q̄ p̄ximū etiā meliorē: q̄a iſeſio act^o dilecti
onis puenit ex parte ſubi diligētis: vt ſ̄ di
ctū ē. et ad h̄ etiā donū caritatis vniūq; cō
fert a deo: vt p̄ qd̄ mētē ſuā i deū ordinet
qd̄ p̄tinet ad dilectionē ſuiſp̄iū. ſcdario vō
ordinē aliorū i deū velit vel etiā opetur ſm̄
ſuum modū. ſed q̄rū ad ordinē p̄rioruz
ad iūicē ſiſp̄icē q̄s magis diliget meliores
ſm̄ caritatis amorē. tota enī vita beata con
ſiſt i ordinatione mētis ad deū. vñ totus
ordo dilectiōis beatorū obſeruabit p̄ cōpa
tionē ad deū: vt. ſ. ille magis diligit et p̄p̄in
gor ſibi habeat ab vnoquoq; q̄ ē deo p̄p̄in
quior. ceſſabit. n. tūc p̄uſio q̄ ē in p̄nti vita
nec̄ia: q̄a nec̄eſſe ē vt vniūq; magis ſibi
iūicto ſm̄ quācūq; neceſſitudinē p̄uideat
magis q̄ aliē: rōne cuius i hac vita ex ip̄a
iſclatōe caritatis hō plus diligit magis ſibi
cōiūctū cui magis d̄ ip̄edere caritatis effe
ctū. cōtigit tñ i p̄ria q̄ aliq; ſibi cōiunctum
pluribus modis diliget. nō. n. ceſſabunt ab
aio h̄i hōeſte dilectiōis cauſe. cū oībus iſtis
rōnibus p̄ferē i cōpabili rō dilectiōis que
ſiūtur ex p̄p̄iuitate ad deū. ¶ Ad p̄mū
ḡ dicēdū q̄ q̄rū ad cōiūctos ſibi rō illa cō
cedēda ē. ſed q̄rū ad ſeiſm̄ oportet q̄ aliq;
plus ſe q̄ alios diligit: rāto magis quanto p̄
fectior ē caritas: q̄a p̄fectio caritatis ordinat
hoiem p̄fecte i deū qd̄ p̄tinet ad dilectionē
ſui ip̄ius: vt dictū ē. ¶ Ad ſecūdū dicendū
q̄ ratio illa p̄cedit de ordine dilectiōis ſm̄
ḡdū hōi qd̄ aliq; vult amato. ¶ Ad tertium
dicēdū q̄ vniūq; erit deus tota rō dilige
di eo q̄ deus ē totū hōis bonū. dato. n. per
ip̄oſſibile q̄ deus nō eēt hōis bonū. nō eēt
ei rō diligēdi. et ideo i ordine dilectiōis opor
tet q̄ poſt deū homo maxie diligit ſeiſm̄.

Quinde conſi
drādū ē d̄ actu caritatis. Et
p̄ d̄ p̄ncipali actu caritatis
q̄ ē dilectio. 2° de alijs acti
b^o vel effectib^o. ¶ Circa p̄
mū q̄rū octo p̄ qd̄ ſit magis p̄p̄ caritati
vtrū amare vel amari. ¶ 2° vtrū amare put
ē act^o caritatis ſit id̄ q̄ beniuolētia. 3° vtrū
de^o ſit p̄p̄ ſeiſm̄ amādus. ¶ 4° vtrū poſſit
i hac vita imēdiate amari. ¶ 5° vtrū poſſit

amari totalit. 6° vtrū eius dilectio habeat
modū. 7° qd̄ ſit meli^o vtrū dilige amicum
vel dilige inimicū. 8° qd̄ ſit melius vtrū dili
gere deum vel proximum.

Ad primū sic proce

dit. ¶ Videt q̄ caritatis ſit magis p̄p̄ ama
ri q̄ amare. Caritas. n. i melioribus melior
iuenitur. ſz meliores debent magis amari.
ḡ caritatis eſt magis amari. ¶ 3° Illud qd̄
in pluribus inuenitur videtur eē magis cō
ueniēs nature. et p̄ q̄s meli^o. ſz ſic p̄hus di
cit i 8° ethicoz. multi magis volūt amari q̄
amare ſep̄: q̄a amatores adulationis ſūt mul
ti. ḡ meli^o ē amari q̄ amare. et p̄ q̄s magis
iueniēs caritati. ¶ 4° Prop̄ qd̄ vniūq; q̄
et illud magis. ſz hoies p̄p̄ h̄ q̄ amāt amāt
dic. n. Aug^o i li^o d̄ cathetizād̄is rudibus. q̄
nulla ē maior puocatio ad amādum q̄ p̄ue
nire amādo. ḡ caritas magis cōſiſt i amari
q̄ i amare. ¶ 5° ē qd̄ p̄hus dic i 8° ethi
coz q̄ magis exiſtit amicitia i amare q̄ in
amari. ſz caritas ēa micitia q̄dam. ḡ caritas
magis cōſiſt i amare q̄ i amari. ¶ 6° d̄
q̄ amare cōuenit caritati i q̄tū ē caritas. ca
ritas. n. cū ſit vtrū qd̄ ſm̄ ſua eſſētia h̄z iſclia
tionē ad p̄p̄iū actū. amari aut nō ē act^o ca
ritatis ip̄ius q̄ amatur. ſz actus caritatis ei^o
ē amare. amari aut cōpetit ei ſm̄ cōdem rō
nē hōi. put. ſ. ad eius bonū ali^o ad actum ca
ritatis mouet. vñ manifeſtum ē q̄ caritati
magis iuenit amare q̄ amari. Magis enī
iuenit vniūq; qd̄ cōuenit ei p̄ ſe et ſbaliter
q̄ qd̄ cōuenit ei p̄ aliud. et hui^o duplex eſt ſi
gnū. Primū qd̄ez q̄ amici magis laudātur
ex h̄ q̄ amāt q̄ ex h̄ q̄ amant. q̄nimo ſi nō
amāt et amant. vitupant. 2° q̄a matres que
maxie amāt pl^o q̄rūt amare q̄ amari: qd̄az
n. vt p̄hus dic i eodē libro. filios ſuos dant
nutrici et amāt qd̄. reamari aut nō q̄rūt ſi
nō cōtigit. ¶ Ad p̄mū ḡ dicēdū q̄ melio
res ex eo q̄ meliores ſūt: ſūt magis amabi
les. ſz ex eo q̄ i eis ē p̄fectior caritas: ſūt ma
gis amātes. ſm̄ tñ p̄portionē amati. nō. n.
melior min^o amat id̄ qd̄ iſra ip̄m ē q̄ ama
bile ſit: ſic ſi ille q̄ ē min^o bon^o nō attingit ad
amādū meliorē q̄tū amabilis ē. ¶ Ad ſecū
dū dicēdū q̄ ſic p̄hus dic ibidē: hoies volūt
amāi i q̄tū volūt honorari: ſic. n. honor exhi
bet alicui vt quoddam teſtimonium boni
in ip̄o q̄ honoratur. ita. p̄ h̄ q̄ aliq; amatur